

[14th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL, 1963.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bills a, 1963 and move—

“ That the Bill be taken into consideration ”.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரிச் சட்டம் 1939-ம் ஆண்டு வருஷத்தில் கொண்டு வரப் பட்டது. அதற்குப் பிறகு 1959-ம் வருஷத்தில் பழைய சட்டத்தை ரத்து செய்து, புதிய சட்டம் ஒன்று பிறப்பிக்கப்பட்டது. புதுச் சட்டத்திலே 61-வது விதியின் படி என்னென்ன அலுவல்கள் பழைய சட்டத்தின்கீழ் தொடங்கப் பட்டு இருக்கிறனவோ, அவை எல்லாம் புதுச்சட்டத்தின்கீழ் தொடர்ந்து நடத்தலாம் என்று விதிகள் போட்டோம். ஆனால் பழைய சட்டத்தின் கீழ் வரியை ஏமாற்றி, அந்த வரியானது, 1959-க்கு முன்பு கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருந்தால், இப்பொழுது புதிய சட்டம், அதாவது 1959-ம் வருஷத்திய சட்டம் வந்த பிறகு, அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு நாம் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு அதனால் பணம் நஷ்டமா வதுடன், ஏமாற்றியவர்களுக்குப் பூரண சுதந்திரம் கொடுத்த மாதிரி ஆகி விடும். அதற்காக இந்த ஷரத்தை இப்பொழுது திருத்தி, ஏதாவது சட்டப்படி கொடுக்கவேண்டிய பாக்கிகள் அவை கண்டு பிடிக்கப்படாமல் இருந்தால் பின்னர் வழக்குத் தொடர முடியும் என்ற திருத்தத்தை 61-வது பிரிவின் கீழ் கொடுத்திருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ‘லக்ஸரி குட்ஸ்’ என்று சொல்லக் கூடிய ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு அதிகமான வரி விதிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தார்கள். அந்த ஆடம்பரப் பொருள்கள் 1959-வது வருஷத்திய சட்டத்தின் முதல் ஷெட்யூவில் 1-விருந்து 14 வரை இருக்கின்றன. இப்பொழுது அவைகளுக்கு 7 சத விகிதம் விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது மற்ற ராஜ்யங்களில் செய்து இருப்பதுபோல அந்த ஆடம்பரப் பொருளின்மீது 10 சத விகிதம் விதிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். இந்த வரியானது சர்க்கார் குறிப்பிடுகிற தேதியிலிருந்து அமல் ஆகும்.

மூன்றாவது முக்கியமான ஷரத்து என்ன வென்றால், கட்டித் தங்கத்திற்கு (அதாவது புல்லியனுக்கு) எவ்வளவு வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியது. 1959-ம் வருஷத்திய

[4th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

சட்டத்திலே கட்டித் தங்கத்திற்கு $\frac{1}{2}$ சத விகிதம் விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருந்தோம். இது டிரிப்ப்யூனலுக்குச் சென்ற உடன், கட்டித் தங்கம் என்று சொன்னால் அது கலப்படம் இல்லாத தங்கமாக இருக்க வேண்டும், அதற்குத்தான் $\frac{1}{2}$ சத விகிதம் கலப்படத் தங்கமாக இருந்தால், அது 22 காரட் தங்கமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது அதற்குக் குறைவாக இருந்தாலும் சரி, அதற்கு இரண்டு சத விகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்து விட்டார்கள். சர்க்காருடைய நோக்கம் கட்டித் தங்கத்திற்கு $\frac{1}{2}$ சத விகிதம் விதிக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆகவே அந்தத் தீர்ப்புக்கு மாறுதலாக 59-வது பிரிவின் கீழ் ஒரு நோட்டீபிகேஷன் செய்தோம். அதாவது, கட்டித் தங்கத்திற்கு $\frac{1}{2}$ சத விகிதம்தான் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று போட்டோம். அந்த நோட்டீபிகேஷனை இப்பொழுது சட்டபூர்வமாக ஆக்குகிறோம். இதற்கிடையில் ஐகோர்ட்டார் புல்லியன் அல்லது கட்டித் தங்கம் என்று சொன்னால், அது எவ்வளவு தரமாக இருந்தாலும், அது கட்டித் தங்கம் தான் என்கிற சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தை ஊர்ஜிதம் செய்து விட்டார்கள். என்றாலும் இதில் எந்த விதமான சந்தேகங்களுக்கும், இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்காக இப்பொழுது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து, கட்டித் தங்கம் என்ன காரட்டாக இருந்தாலும், எவ்வளவு அலாயாக இருந்தாலும், $\frac{1}{2}$ சத விகிதம்தான் என்று போட்டிருக்கிறோம். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலே கொண்டு வந்திருக்கின்ற மூன்று முக்கிய திருத்தங்களைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதலாவது திருத்தத்தின்படி விட்டுப்போன வரி ஏதாவது இருந்தால் அதை வசூல் செய்வதற்கு இப்பொழுது இடம் அளிக்கப்படுகிறது. ஆடம்பரப் பொருள்களுக்கு இப்பொழுது 7 சத விகிதமாக இருக்கும் வரியை 10 சத விகிதமாக உயர்த்துவதற்கு இசண்டாவது திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது திருத்தத்தின்படி கட்டித் தங்கத்திற்கு, கலப்புள்ள தங்கமாக இருந்தாலும், அதற்கு $\frac{1}{2}$ சத விகிதம் என்று செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

முதலாவது திருத்தம் கண்டிப்பாக கொண்டு வரவேண்டிய ஒரு திருத்தம். இரண்டாவது திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதாவது 10 சத விகிதமாக வரியை உயர்த்துவது பற்றி “Statement of objects and reasons” -ல் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது மாநிலத்தின் வருவாயை அதிகரிப்பதற்காக மற்ற ராஜ்யங்கள் எல்லாம் ஒப்புக்கொண்டபடி, இந்த ஆடம்பரப் பொருள்களின் மீது 10 சத விகிதத்திற்கு வரிபோடப்படுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது விஷயமாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பொருள்கள் ஆடம்பரப் பொருள்களாக இருந்தாலும், சில தொழில்கள் நம்முடைய ராஜ்யங்கள்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

[14th August 1963]

புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம். மேலும் நமக்குப் பக்கத்திலுள்ள ராஜ்யங்கள் இந்த அதிகப்படியான வரி விகிதத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்களா என்றும் தெரியவில்லை. மேலும் ஒன்றாவது ஷெட்யூலிலே, டைப்ரைட்டர்கள், கடிகாரங்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள், ரெப்ரிஜிரேட்டர்கள், வயர்லஸ் ரிஸப்ஷன் கருவிகள், கேமிராக்கள், புரொஜக்டர்கள் போன்ற பலவகைக் கருவிகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை சம்பந்தப்பட்டத் தொழில்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தால், இப்பொழுது இந்த 7 சத விகிதத்தை 10 சத விகிதமாக ஆக்குவதன் காரணமாக இந்தத் தொழில்களின் உற்பத்தி ஓரளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டு அவைகள் நசித்துவிடாத முறையிலே அவைகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டு வந்தபொழுது, இதை எல்லாம் கருத்திலே கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக எந்த ஒரு தொழிலும் நசித்து விடக்கூடாது என்ற அடிப்படைக் கருத்தை. கனம் மந்திரி அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி உயர்த்துவதால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள தொழில்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த அளவிலே இதை எல்லாம் பார்த்துப் பரிசீலனை செய்து அதற்கான விளக்கத்தைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மூன்றாவது திருத்தத்திற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. இப்பொழுது 14 காரட் தங்கம் வந்து விட்டது. 22 காரட் தங்கம் கூட சுத்தத் தங்கம் இல்லை. ஆதலால் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வருவது மிகவும் அவசியம். ஆகவே இந்த மசோதாவை வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினை ஆதரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதனைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா சில் காரணங்களுக்காக இங்கே வருவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணங்கள் என்று இன்னும் சற்றுத் தெளிவாக சொல்லி இருந்தால், நல்லதாக இருந்திருக்கும். எத்தனை லட்சம் ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள், வசூலிக்கப்பட்ட வரிகளைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எத்தனை அளவில் அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்பவை போன்றவைகளை மெமோரான்டத்தில் கொடுத்திருக்கவேண்டும். இந்த மசோதா இருக்கும் வகையில் அதனைக் காணோம். இந்த மசோதாவில் இருக்கும் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? வரியை வியாபாரிகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதனை வசூலித்தமுறை சட்டத்திற்குப் புறம்பாக உள்ளது; அரசியல் சட்டத்தில் கொடுக்கப் பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளுக்கு முரணானது என்ற காரணத்தினால், வியாபாரிகள் உயர் நீதிமன்றங்களில் ரிட் மூலமாக அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய கோரிக்கை அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட சட்டத்தை

14th August 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

திருத்துவதாக இருந்தால், உயர்நீதிமன்றம் சட்டிக்காட்டி இருக்கும் அளவிலே, சட்டத்தை திருத்தினால் சாலச் சிறந்ததாக இருக்குமே ஒழிய, ஒரு சட்டம் முறை தவறி நடத்தப்பட்டு, அதிலிருக்கும் ஓட்டை உடசல்களை வியாபாரிகள் பயன் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக, மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஓட்டை உடசல்களைச் சரிசெய்ய சட்டம் திருத்தப் படுவது என்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல. நியாயம் கிடைக்க வேண்டுமென்று உயர் நீதி மன்றத்திற்கு செல்லுகிறார்கள். உயர் நீதி மன்றத்திலே அளிக்கப்பட்ட நியாயத்தினால், அரசாங்கத்திற்கு பல லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் என்றால், அதற்காக சட்டத்தைத் திருத்துவதும், பழைய கணக்கைப் பார்ப்பதும், தீர்ப்பை “ஸர்கம்வெண்ட்” செய்வது போலவும், அரசியல் சட்டத்தைப் புறக்கணிப்பது போலவும்தான் ஆகும். 1959-ம் ஆண்டு, ஏப்ரல் ஒன்றாம் தேதிக்குப் பிறகு பழைய பாக்கிகளை வருவிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தால், அதை “வேலிடேட்” செய்யும் முறையில் இந்த திருத்தம் வந்து இருக்கிறது என்றாலும், நாம் செய்யும் தவறுதலுக்கு வியாபாரிகளை இன்னல்களுக்கு உள்ளாக்கக்கூடாது. வியாபாரிகள் ஆண்டாண்டு தோறும், கணக்கை எடுக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனிகளில் ஷேர் ஹோல்டர்களுக்கு லாபக் கணக்குப் பார்த்துப் பங்கு கொடுத்திருப்பார்கள். இவ்வளவு நாட்களில் கம்பெனியே மாறுதல் அடைந்திருக்கும். 1959-லிருந்து மீண்டும் பின்னால் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றால், கம்பெனியில் இருந்த பழைய ஷேர் ஹோல்டர்கள் தொடர்ந்து இருக்கிறார்களோ என்னவோ. அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கைகளால், கம்பெனிக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அவர்கள் யாரிடம் போய் வருலிப்பார்கள்? ஆகவே இம்மாதிரியான இடப்பாடுகளை அலசிப் பார்க்கவேண்டும். இன்றையதினம் வியாபாரிகள் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்றால், அவர்களிடத்தில் குற்றம் இருக்கிறதா என்று கண்டு பிடித்து தண்டனை கொடுக்க முன்வரவில்லை. உயர் நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். அதைப் புறக்கணிக்கும் முறையில் இன்றைக்குத் திருத்தம் வருகிறது. அலெஸ்மெண்ட் செய்த அதிகாரிகள் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்றால், அரசாங்கத்திற்கு சில பல ஆயிரம் ரூபாய்கள் நஷ்டம் இருந்தால், அதற்காகச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியது எத்தனை லட்ச ரூபாய் என்று சொல்லி இருக்கவில்லை. ஆகவே, இதைப் புனர் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஹைகோர்ட் தீர்ப்புகளுக்கு அரசாங்கம் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும்.

சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்று வருஷம் லிமிடேஷன் என்று சொன்னால், 3 வருஷத்திற்குப் பிறகு சேரவேண்டிய பணத்தை யாராவது கொடுப்பார்களா? சட்டம் காலவரம்புக்கு உட்பட்டதாக செய்யப்பட வேண்டும். இந்த க்ளெய்ம்கள் சாலவரம்பிற்கு உட்பட்டு இருக்கவேண்டுமே தவிர, பழைய கணக்குகளை

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [14th August 1963]

துருவி துருவிப் பார்த்துப் பார்த்து, ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பிற்கு புறம்பாக மீண்டும் அதைச் செல்ல வைக்க வேண்டுமென்று செய்வது சட்டத்தை திருத்துவது அவ்வளவு சாலச் சிறந்தது அல்ல.

இரண்டாவதாக, வரி விகிதங்கள் மாற்றப் படுவது பல ஐடங்களுக்கு வரவேற்கத் தக்கது. ஆனால், அதிலும் சில வற்றிற்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். சாதாரண கிளார்க்குகளும், நடுத்தர வர்க்கத்தினர்களும் உபயோகிக்கும் வாச்சுகள், கடிகாரங்கள், சைக்கிள்கள், ரேடியோக்கள் இவற்றிற்கும் ஏழிலிருந்து பத்து சதவிகிதம் என்று உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். விலைவாசிகள் உயர்ந்துக் கொண்டே போவதன் காரணமாக அலுவலகங்களில் உள்ளவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. பலவற்றை லக்ஷரி குட்ஸ் என்ற முறையில் சொல்ல முடியாது. ஒரு குமாஸ்தாவிற்கு கடிகாரம், சைகிள் போன்றவை லக்ஷரி குட்ஸ் என்று சொல்ல முடியாது. உண்மையான லக்ஷரி குட்ஸுகளுக்கு 7 லிருந்து 10 சதவிகித உயர்வை வரவேற்க முடியும். மோட்டார் கார்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள், மற்றும் உயர்ந்த ரக பொருள்கள். இவை மீதும் விழும் உயர்வை ஆதரிக்க முடியுமே தவிர, “நெஸஸரி குட்ஸுகளான கடிகாரம், டைப்ரைட்டர், சைகிள், ரேடியோ இவைகள் மீது போடப்படும் 10 பர்சென்டை ஆதரிப்பது முடியாத நிலைமை. அப்படி உயர்த்துவதன் காரணமாக நடுத்தர மக்கள், குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த வரி விதிப்பின் காரணமாக அவர்களுடைய மாதச் செலவில் இன்னும் 2, 3 ரூபாய்கள் அதிகமாக ஆகிவிடும். ஒரு சைகிள் இல்லாமல், அவர்கள் சரியாக அலுவலகத்திற்கு வருவது பாதிக்கப்படும்; கடிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் அலுவலகத்திற்கு வருவது பாதிக்கப்படும். அவர்களுக்கு ஒரு சிறிய பொழுது போக்கு ரேடியோதான். உயர்ந்த ரக ரேடியோக்கள் தவிர, ஒரு 300 ரூபாய்க்கு அல்லது அதற்குக் குறைவாக இருக்கும் ரேடியோக்களுக்கு 10 பர்சென்டாக உயர்த்தாமல் இருந்தால், நல்லபடியாக இருக்கும். ஆகவே அந்த முறையில் வரி விகிதத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டும், அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் நடைமுறைக் கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கக் கூடியவை. முதல் திருத்தம், பழைய வரி பாக்கிகளை வசூலிக்க என்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. வியாபாரிகளுக்கு அதிக சிரமம் இல்லாமல் அந்த முறை பயன் படுத்தப்படும், அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையிலே இந்த திருத்தத்தை உபயோகிக்க வேண்டும் என்று தங்களுடைய இலாகாக்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

[14th August 1963]

[திரு. செ. மாதவன்]

இரண்டாவது திருத்தம் பொருத்த மட்டில், பர்சென் டேஜை அதிகமாக்கி இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால், மற்ற இராச்சியங்களிலே அந்த முறை அமுலுக்கு வந்து விட்டதால், நம் ராச்சியத் திற்கும் அது தேவை என்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விளக் கத்தை அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே அடிக்கடி தந் திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த முறை சாதாரண மக்களால் உபயோகிக்கப்படக் கூடும் பொருள்களைக்கூட பாதிக்கும் அளவில் இருக்கிறதா என்று சிந்திக்க வேண்டும். மற்ற இராச்சியங்களிலே உயர்த்தி இருக்கும் ஒரே காரணத்திற்காக, நம் ராச்சியத்திலும் உயர்த்தவேண்டும் என்று நினைப்பது பொதுவாக இருக்கும் நிலையை உத்தேசித்தா என்று விளக்க வேண்டும். இன்னொரு காரணம் குறிப்பிட்டு இருப்பது போல மாநிலத்தின் வருவாய் அதிகப்படவேதானா என்று அமைச்சரவர்கள் யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன். நம் மாநிலத்தினுடைய வருவாயை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று மாற்றி அமைத்தால் அது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தேவைப்படும் பொருள்களை பாதிக்காத அள வுக்கு மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த விற்பனை வரித் திருத்தச் சட்டத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரிக் கணக்குகளை, 1959-ம் ஆண்டுக்கு முன் இருந்தும் கணக்குகளை பரிசீலிக்கலாம், மறுபடியும் அவர்கள் விற்பனை வரியிலிருந்து ஏதாவது தப்பித்து இருந்தாலோ, கணக்கில் ஏதாவது வித்தியாசங்கள் இருந்தாலோ, விற்பனை வரி செலுத்த வேண்டிய பொருளுக்கு ஏதாவது விற்பனை வரி செலுத்தாமல் வியாபாரம் செய்திருந்தாலோ, இப்போது அதைக் கண்டுபிடித்து வரி போடுவதற்கு வகை செய்யும் போது, பெரிய வியாபாரிகள் 1959-ம் ஆண்டினுடைய விற்பனையை ஃபைனலைஸ் செய்த பிறகு அந்த வருஷக் கடைசியில் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் இவ்வளவு என்று போட் டதை வைத்துக் கொண்டு ஒட்டுமொத்தமாக என்னுடைய வருமானத்தில் இத்தனை வரி செலுத்தியிருக்கிறேன், மீதி யுள்ள வருமானத்திற்கு வருமான வரி போடவேண்டுமென்று கணக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். அப்படிக் கொடுக்கும்போது 1959-ம் ஆண்டுக்கு முன் விடப்பட்ட வரியை இந்த ஆண்டு வசூலிக்க வழி செய்து விட்டால் அந்த விற்பனை வரியை இந்த ஆண்டு வருமானத்திலிருந்து கழித்துக்கொள்ள விற்பனை வரி இலாகாவின் ஓப்புக்கொள்வார்களா என்பது சந்தேகமே. அதற்கு வழியிருந்தால் பரவாயில்லை. தப்பித்து இருந்தால் வசூலிப்பதை விட்டு, விற்பனை வரியைப் பற்றி பரிசீலனை செய்துபார்க்கும் அதிகாரிகள் விட்டிருந்தால்,

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [14th August 1963]

வியாபாரிகளுக்குத் தெரியாமல் விடப்பட்டிருந்தால் அந்தப் பொறுப்பை வியாபாரிகள் தலையில் சுமத்துவதும் அவ்வளவு உசிதமல்ல. அதிகாரிகள் ஏமாந்த வரியை இன்றைக்குக் கண்டுபிடித்துப் போட்டால், வருமானத்திலிருந்து கழிக்க முடியாது, இந்த வருஷத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னால் வியாபாரிகளின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்படி பலமுனை வரியில் அடிக்கடி மாறுதல்கள் வரும் காரணத்தினால் ஒன்று செய்து விடுவது நல்லது. ஒருமுனை வரி, பலமுனை வரி என்ற நிலையில் பல தொல்லைகள் விற்பனை வரி இலாகாவில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்புகூட என்னுடைய கருத்தை சொல்லியிருக்கிறேன். பலமுனை வரி என்று விதித்துவிட்டால் இந்தக் குழப்பம் ஏற்படாது. இப்போதுகூட ? சதவீதத்தை பத்து சதவீதமாக செய்யலாமா என்று வழி வகை செய்கிறோம். இதெல்லாம் எதற்காக? பழைய மாதிரி பலமுனை வரி என்று போட்டால், வியாபாரம் செய்யும் அத்தனை பேர்களும் விற்பனை வரி செலுத்தினால், நமது மாகாணத்தின் விற்பனை வரி வருவாய் குறையாது என்று திட்டவாட்டமாக மாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது எத்தனை கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறதோ அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக நிச்சயமாக வரும் என்பதைப் பற்றி எந்தவிதமான சந்தேகமும் படவேண்டியதில்லை. நிச்சயமாக வருவாய் குறையாது. இந்த மாதிரி ஒருமுனை வரி வேண்டுமென்று வியாபாரிகள்தான் முதலில் தொல்லை கொடுத்தார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். அது உண்மைதான். ஒரு சில வியாபாரிகள் தங்கள் சுயநலத்தைக் கருதி முன்பு தவறுதலாக ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். இன்றைக்குக் கண்கூடாகப் பார்க்கும்போது மறு பரிசீலனை செய்து பலமுனை வரியாகச் செய்தால் எந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பொருள் மீதும் வரியை அதிகமாகப் போட்டு விட்டார்கள் என்ற குறைபாடு இருக்காது. சாதாரணமாக லக்ஷூரி குட்ஸ் என்று போட்டு விட்டால், கார் வாங்குகிறவர்கள் அல்லது பெரிய குட்ஸ் வாங்குகிறவர்களுக்குப் போட்டால் இதையெல்லாம் சொல்ல மாட்டார்கள். சாதாரணமாக பவுடர் டின்னை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பெண்கள் எல்லோரும் சாதாரணமாக உபயோகிக்கக்கூடிய பொருள். அதற்கு 10 சதவீதமாகச் செய்து விட்டார்கள்

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினர் இந்த பில்லைப் பார்த்துப் பேசினால் நன்றாக இருக்கும். ஆடம்பரப் பொருள் என்று இருப்பதில் 14 பொருள்கள் போட்டிருக்கிறது. ரேடியோ, வாட்சஸ் இந்த மாதிரியான பொருள்கள் அவைகள். ஏதோ டாய்லட் பவுடர் பற்றியெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வேண்டாமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

14th August 1963]

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : ஆடம்பரப்பொருள் என்றோ, ஆடம்பரம் இல்லாத பொருள் என்றோ பாகுபாடு தேவையில்லை என்ற கருத்தைத் தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஒரு வஸ்து ஒருவருக்கு ஆடம்பரப் பொருளாக இருக்கலாம். அதே வஸ்து இன்னொருவருக்கு ஆடம்பரமில்லாத பொருளாக இருக்கலாம். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்ன சொன்னார்? இதே போலத் தான் அவருடைய தொகுதியிலும் சொல்லுவார். கிளார்க்குகள் கட்டிக் கொள்ளும் வாட்சுக்குக் கூட வரியை அதிகமாக்கி விட்டார்கள். அவர்கள் வாங்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டால் எப்படி அவர்கள் சரியாக 10 மணிக்கு வர முடியும் என்று சொல்லுவார்கள். சர்க்கார் பேரில் குறையைச் சொல்லக் கூடிய அளவில் இருப்பதால் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் பல முனை வரி போட்டுவிட்டால் சர்க்கார் பேரில் குறை சுமத்தக்கூடிய அளவில் இல்லாமல் இருக்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை மறு பரிசீலனை செய்வது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது தங்கமே விற்பனை செய்வது கிடையாது. தங்கம் என்ற பொருளுக்கே $\frac{1}{2}$ சதவீதம் என்று வந்திருக்கிறது. தங்கமே இல்லாதபோது $\frac{1}{2}$ சதவீதம் தங்கத்திற்கு வரி வேண்டுமா, விற்பனை வரி இல்லை என்று போட்டுவிட்டால் என்ன பாதகம் ஏற்பட்டு விடும், அதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தங்கமே விற்பனைக்கு இல்லாமல், 14 காரட் தங்கத்தை இண்டாபியூஸ் செய்து வாங்குங்கள் என்று சொல்லும் போது $\frac{1}{2}$ சதவீதம் வரி என்று வைப்பதால் பலன் உண்டா? இதை வைத்துக்கொண்டு பல பிரசாரத்திற்கு இடம் ஏற்படுமே என்று அஞ்சுகிறேன். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

இன்னொரு திருத்தம் என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, நான் நேற்று சினிமாவுக்குப் போயிருந்தேன். சினிமா டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு உள்ளே போகும்போது போர்டு போட்டிருந்ததைப் பார்த்தேன். அப்போது அமைச்சர் ஞாபகம் வந்தது. டிக்கெட்டில் பாதியைத் தொலைத்து விட்டால் 500 ரூபாய் அபராதம் என்று போட்டிருந்தது. வாங்குகிறவர்களுக்கு அபராதமா அல்லது விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கு அபராதமா என்று கேட்கிறேன். விற்பனை செய்கிறவர்கள், தியேட்டர் அதிகர்கள் டிக்கெட் இல்லாமல் உள்ளே அனுப்பியிருந்தால் அதைக் கண்டுபிடிப்பது நியாயம். டிக்கெட் வாங்கிவிட்டு, பாதி டிக்கெட்டைத் தொலைத்து விட்டால் 500 ரூபாய் அபராதம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம் என்று புரியவில்லை. அந்த போர்டையும், ஸ்லைடையும் பார்த்த பிறகு என்னால் படம் பார்க்கவே முடியவில்லை. அப்போது அமைச்சர் ஞாபகம்தான் வந்தது. எங்கே பாதி டிக்கெட்டைத் தொலைத்து விடுவோமோ, மறு நாள் பேப்பரில் சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு அபராதம் என்று வந்து விடுமோ என்று பயம் ஏற்பட்டு படம் பார்க்க முடியவில்லை. இப்படி குற்றம் சுமத்தக்கூடிய அளவில்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [14th August 1963]

வருவதைத் தவிர்த்து, விற்பனை வரியைப் பொருத்த வரையில் சரியான அளவில் பல முனை வரி போட நடவடிக்கை எடுத்து ஒரே சட்டமாகக் கொண்டு வந்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்புக்குரிய சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1963-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரித் திருத்த மசோதாவின் பேரில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்த மசோதா இந்த ஆண்டிலேயே, அதுவும் மார்ச் மாதத்திற்குப் பின்னால் வருகிற இரண்டாவது திருத்த வரி அதிகரிப்பு மசோதா என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. 1939-ம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டம் வந்தது. அதற்குப் பின்னால் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு 1959-ம் வருஷ வாக்கிலே டாக்டர் லோகநாதன் ரிப்போர்ட்டை வைத்து அதற்கிணங்க சட்டத்தைத் திருத்தி ஒரு புதுச் சட்டத்தையே உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்ற முறையில் செய்தார்கள். இருந்தாலும்கூட அதற்குப் பிறகு பல திருத்தங்கள் வருவதைப் பார்க்கிறோம். சென்ற சட்ட மன்ற கூட்டத் தொடரில் கால்மெட்டிக்ஸ், டாய்ஸெட்ஸ் ஆகியவற்றுக்கு ஒரு முனை வரி என்று இருந்ததை புல முனை வரியாக மாற்றி, ஒரு முனை வரியைக் குறைத்து, அதே சந்தர்ப்பத்தில் பல கோடி ரூபாய் வரியாக வரும் என்ற முறையில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. கூடுதலாகப் பணம் வரலாம். அதோடு மட்டுமல்லாமல் சென்ற கூட்டத் தொடரில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் புது வரி போடவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது.

10-30 a.m. ஆனால் இந்த திருத்த மசோதாவின் வாயிலாக 1-லிருந்து 14 இனங்கள் வரை உள்ள பொருட்களுக்கு 5 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஏற்கனவே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும், புது வரிகள் ஒன்றும் போடப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது வரிவிகிதத்தை உயர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதிலிருந்து வரி அதிகமாக போடப்படுகிறது என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆகவேதான் நாங்கள் எங்கள் ஆட்சேபணையை தெரிவிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் இப்போது உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் பொருட்கள் எல்லாம் ஆடம்பரப் பொருட்கள் தானே என்று சொல்லக்கூடும். ஆகவேதான் எங்கள் ஆட்சேபணையை ஓரளவுக்கு நாங்கள் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இருப்பினும் நடுத்தர மக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்கக்கூடிய 1-ம் 2-ம் இனங்களிலுள்ள பொருட்களுக்கு, அதாவது தட்டெழுத்து இயந்திரங்கள், அது சம்பந்தமான சாமான்கள், கிளாக், டைப்பீஸ்கள், வாட்ச்கள் அது சம்பந்தமான பொருட்கள், கிராமபோன், அது சம்பந்தமான பொருட்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் இப்போது 10 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தியிருப்பதை நாங்கள் வன்மையாக ஆட்சேபிக்கிறோம். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் அருள்கூர்ந்து ஏற்கனவே இருந்தது போன்று விட்டு, உயர்த்தாமல் இருக்கும்படி

14th August 1963]

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்ல, 1959-ம் ஆண்டில் நல்ல முறையில் விற்பனைவரி சட்டத்தை நாம் இயற்றியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை அடிக்கடி திருத்த வேண்டுமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படி அடிக்கடி திருத்தம் கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால், பட்ஷெட் சமயத்தில் செய்யவேண்டியதைத்தான் இப்போது செய்கிறார்களோ என்று என்ன வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. அடிக்கடி ஒரு பொருள் ஒருமுனை வரியாக இருக்க வேண்டுமா அல்லது பல முனை வரியாக இருக்கவேண்டுமா என்று ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டிய தேவையிலலை. 1959-ம் ஆண்டில் பொருளாதார நிபுணர் ஒருவரை நியமித்து, இன்னின்ன பொருட்களுக்கு ஒருமுனை வரி இருக்க வேண்டும், இன்னின்ன பொருட்களுக்கு பலமுனை விற்பனை வரி இருக்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் திட்டவட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதோடு அவசியம் ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் தேவைப்படும் ஒரு சில பொருட்களுக்கு மட்டும், ஏதாவது மாற்றம் செய்யவேண்டுமென்றால் அப்போது மட்டும் திருத்திக்கொண்டால் போதுமானது. அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருப்பது சரியாக இராது. பொதுவாக இந்த திருத்த மசோதாவின் மூலமாக டிரக்கா ருடைய கஜாளைக்கு வருவாய் அதிகமாகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் சில பொருட்களுக்கு வரி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே நாம் அந்த மாநிலங்களோடு போட்டி போட முடியாது. ஆகவே நாமும் அவர்களைப் போன்று வரியை அதிகரித்தாக வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலத்திலுள்ள மக்கள் வேறு பல துறைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள், அதே போன்று நாம் முன்னேறியிருக்கிறோமா, மற்ற மாநிலங்களில் எல்லாம் எத்தனையோ புதுச் சட்டங்களெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோமா? ஆகவே மற்ற மாநிலங்களை இம்மாதிரிப்பட்ட காரியங்களுக்கு உதாரணமாக காட்டுவது சரியாக இராது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே பல வரி விதிப்புகளால் நடுத்தர மக்கள் வாடி வதங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் இப்போதும் நடுத்தர மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய பொருட்கள் மீது இருக்கின்ற வரியை உயர்த்தக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைப்பற்றி ஓரளவு தவறான கருத்துக்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால்தான் இதைப்பற்றி குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டன என்று நினைக்கிறேன். புலியன் சம்பந்தமாக இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கின்ற திருத்தம், டிரிபுனல் இன்னும் அதிகமாக வரி விதிக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருந்தாலும், இப்போது இருக்கின்ற வரியே நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான். இதை யாரும் எதிர்க்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, சில பொருட்களுக்கு 7 சதவிகிதம் என்றிருந்ததை 10 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கோ. வெங்கட்டராமன்] 14th August 1963]

பதைப்பற்றி கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக நமது நாட்டிலுள்ள தொழில் பாதிக்காதா என்று கனம் சங்கரன் அவர்கள் கேட்டார்கள். பொதுவாக நம்முடைய நாட்டோடு முக்கியமாக இந்தப் பொருட்களில் போட்டி போடக்கூடியது மகாராஷ்டிரம்தான். அங்கிருந்துதான் இச்சாமான்கள் அதிகமாக வருகின்றன. நம்முடைய பக்கத்து ராஜ்யங்களில் எல்லாம் இதற்கு 10 சதவிகிதம் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்போது இருக்கின்ற முறைப்படி பார்த்தால் 7 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும், மத்திய விற்பனைவரியாக 2 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டும். இப்படி 9 சதவிகிதத்திற்கு சென்னை ராஜ்யத்தில் மட்டும் விற்க முடியும். இதன் காரணமாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள டிரேடர்ஸ் பாதிக்கப்படுவார்கள். இப்போது 100 ரூபாய்க்கு ஒரு பண்டத்தை மகாராஷ்டிரத்திலிருந்து விற்பனை செய்யவேண்டும் என்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள 7 சதவிகிதமும் மத்தியவரியாக 2 சதவிகிதமும் கொடுத்து 9 சதவிகிதத்தில் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் விற்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் பம்பாயில் 10 சதவிகிதத்திற்கு விற்கவேண்டும். அதாவது 100 ரூபாய் பெறுமான ஒரு பண்டத்தை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 109 ரூபாயாகவும், பம்பாயில் 110 ரூபாயாகவும் விற்கவேண்டும். இதனால் பொதுவாக வியாபாரம் பாதிக்கப்படும். இதை நாம் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும். இன்டர் ஸ்டேட் டிரேட் எப்போதுமே எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு அனுவசியமாக பொருட்கள் போவதையும் நாம் தடுத்தாக வேண்டும். ஆகவேதான் இதில் எல்லா ராஜ்யங்களும் ஒரே முறையில் இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் 10 சதவிகிதம் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஓரளவுக்கு சர்க்காருக்கு வருமானம் வரும் என்பது உண்மை. வருமானம் வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக இதை எதிர்ப்பது என்பது சரியல்ல. இதன் மூலமாக நமது ராஜ்யத்திற்கு நன்மையா இல்லையா என்பதை பார்த்துத்தான் தீர்மானிக்கவேண்டும். வருமானம் வருகிறது என்பதை வைத்துக்கொண்டு இதை எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னால் அது சரியான வாதிடம் என்று சொல்ல முடியாது.

அடுத்ததாக, இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துகின்ற பொழுது, பழைய கணக்கில் எமாற்றப்பட்டு ஏதாவது தொகை இருக்குமானால் அதை வசூல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லுகின்ற நேரத்தில், அப்படி ஏதாவது வியாபாரிகள் எமாற்றியிருந்தால்கூட, இதை திருப்பி வசூல் செய்யக்கூடாது, அவர்கள் மனப்பே தப்பித்துவிட்டார்கள், தப்பித்துக்கொண்டவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டியது தான். அவர்களைப்போய் இப்போது வரியைக் கொடுங்கள் என்று கேட்கக்கூடாது, அதை விட்டுவிட வேண்டியதுதான் என்று சொன்னார்கள், ஒருவர் கணக்கில் தப்பித்துக்கொண்டார் என்றால்

14th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அதைப்பின்னால் உள்ள கணக்கிலிருந்துதான் கண்டுபிடிக்க முடியும். ஒரே வியாபாரியின் பின்னாலுள்ள கணக்கிலிருந்தோ அல்லது மற்றவர்களுடைய கணக்கிலிருந்தோதான், ஏமாற்றப் பட்டதை கண்டுபிடிக்க முடியும். இதற்கு முன்னால் சட்டத்தில் போட்டிருந்த 8-வது கிளாஸ் போதும் என்று நினைத்திருந்தோம். அது இப்போது ஹைகோர்ட்டில் போதாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்போதுள்ள விதிமுறை போதாது, தகுந்த விதி முறை இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பின்னால் கணக்குகளை பரிசீலனை செய்யும்போதுதான் ஏமாற்றியிருப்பது தெரியும். ஆகவேதான், பின்னால் அவ்விதம் ஏதாவது கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இப்போது சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: இந்தத் திருத்த மசோதாவுக்கு கொடுத்திருக்கின்ற காரணத்தில்

“To overcome the situation created by the judgment of the High Court and to validate the levy and collection of taxes due for any period prior to the 1st April 1959, but levied and collected after the said date”.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏமாற்றுவது என்பதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவே வசூல் செய்ததை “ரிஃபன்ட்” செய்யவேண்டியிருக்கும். அதை தடுக்கவேண்டும், வசூல் செய்ததை திருப்பிக் கேட்பார்கள், “ரிஃபன்ட்” கேட்கும்போது அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே அதை தடுக்கவேண்டும் என்றுதான் சாரண-காரியத்தில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைதான் நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: அதிலேயே மேலும் ஒரு வரி படித்திருந்தால் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அதாவது—

“The High Court has, however, held that the said proviso does not provide for initiation of fresh proceedings for enforcement of that liability after the commencement of the Madras Act I of 1959, that Section 8 of the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891) cannot be called in aid, and that therefore the fresh proceedings taken by the Department against the dealers in question after the 1st April 1959 were not sustainable. The result is that a dealer evading tax under the old Act cannot be assessed now even after the escaped turnover has come to the notice of the authorities.” இதுதான் முக்கியமானது. ஹைகோர்ட்டில் என்ன சொன்னார்கள்? “முன்பே ‘ப்ரொஸீடிங்ஸ்’ எடுத்திருந்தால், அந்த ப்ரொஸீடிங்ஸைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம், அதற்கு ஒன்றும் ‘அப்ஜெக்ஷன்’ கிடையாது—புதுச் சட்டம் வந்த போது கூட. கண்டுபிடிக்கப்படாமலிருந்து பின்னால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஜெனரல் கிளாஸ் அட்டின் 8-வது செக்ஷன் போதாது, அதற்குப் புது

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [14th August 1963]

விதிகள் வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். ஒதுக்கப்பட்ட அஸெஸ்மென்டை விட்டுவிடவேண்டும் என்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசும்போது, “இதனால் ஒரு புதிய harassment இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். சர்க்காருடைய நோக்கமும் அதுதான். பழைய கணக்கு எல்லாவற்றையும் புதிதாகப் பரிசீலனை செய்வதாக உத்தேசம் இல்லை. முதலில் ஏமாற்றப்பட்டிருந்து, பின்னால் கணக்குகளைப் பரிசீலனை செய்யக்கூடிய நேரத்தில் தெரிகிறது. அதற்குத்தான் வழி செய்யப்படுகிறது. ஆனால், பழைய கணக்குகள் பூராவையும் பொறுத்து de novo enquiry நடத்துவது இல்லை. இந்த மசோதாவில் எதிர்ப்பதற்குரிய அம்சம் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லி, இந்த மசோதாவைச் சபை ஏற்றுக் கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது, வேறு மாநிலங்களில் அத்தியாவசியப் பொருள்களின் மீது 10 சதவிகித வரி இருக்கும் காரணத்தால் இங்கு குறைப்பதற்கில்லை என்ற காரணத்தை எடுத்து விளக்கினார்கள். அந்தக் காரணம் இந்த நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் சரியாக இருந்தாலும், நடுத்தர மக்களும், ஏழை மக்களும் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். பொதுவாக, ஏழை மக்களுடைய நல்வாழ்வையும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளையும் அடிப்படையாக வைத்து, எல்லா மாநில அமைச்சர்களையும் கவந்தாலோசித்து, இப்படிப்பட்ட வரியை விதிப்பதற்கு யோசித்தக்கூடாதா? அதுபற்றி இந்த அரசாங்கம் மற்ற மாநில அமைச்சர்களுக்கு யோசனை வழங்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இதிலே இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டுமா? அல்லது நடுத்தர வர்க்கத்தினரின் கஷ்டங்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டுமா? என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும்—என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொல்கிறேன். சர்க்காருடைய அபிப்பிராயமாக இதை நினைக்கவேண்டாம்—தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதுதான் முக்கியமானது. காரணம் என்னவென்றால், நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதன் மூலமாகத் தான் நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும். வாழ்க்கைத்தரமும் உயரும். நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு விலைகள் அதிகமாகப் போகக்கூடாது என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், பல காரியங்களை நாம் இங்கே செய்ய முடியாது. காரணம் என்னவென்றால், யாராவது ஒருவர் புதிதாகத் தொழில் ஆரம்பிக்கும்போது பல சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். அப்படிச் சலுகைகள் கொடுக்கும்போது சிலர் பாதிக்கத்தான் படுவார்கள். ஒரு நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்தும்போது பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அந்தக் கஷ்டங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அந்தக் கஷ்டங்களில் எதை ஏற்றுக்கொண்டால் நாடு

14th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

பூராவுக்கும் நன்மையாக இருக்கும் என்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவது முக்கியமானது. மேலும், இந்தத் தொழில்களெல்லாம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கும் தொழில்கள் ஆகும். ஆகவேதான், அதற்கு அவசியம் ஆகிறது.

பொதுவாக, ராஜ்யங்கள் பூராவும் ஏன் இந்த உயர்வைச் செய்தார்கள் என்றால், அந்தந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் நிதி நெருக்கடியை ஒட்டி முடிவு செய்கிறார்கள். அந்த முடிவினால் நம்முடைய ராஜ்யம் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு நாம் சில காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விளக்கம் கோருகிறேன். அண்டை ராஜ்யத்தில் 10 சதவிகிதம் என்றும், நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 7 சதவிகிதம் என்றும் வரி இருந்தால், பொருளின் விலை 109 ரூபாயாக இருக்கும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 7 சதவிகிதமாக இருந்தால், அந்தப் பொருளை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் 107 ரூபாய்க்கு விற்பார்கள். அங்கிருந்து வரும்போது 109 ரூபாய்தான் ஆகிறது. இதனால் நமக்கு அனுகூலம்தானே? எப்படிப் பிரதிகூலம் ஆகும்? மற்ற ராஜ்யத்தில் 7 சதவிகிதமாக இருந்து, நம் ராஜ்யத்தில் 10 சதவிகிதமாக இருக்கும்போது, நேரடியாக அந்த ராஜ்யத்திற்குப் போய் கார் வாங்கிவிட்டால், அங்கே 7 சதவிகிதமாக இருப்பதால், 107 ரூபாய்தான் ஆகிறது. ஆனால், இங்கே வரும்போது 110 ரூபாய் ஆகிறது. அப்படியிருப்பது நம்மை ஓரளவுக்குப் பாதிக்கத்தானே செய்யும்?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : வந்தக முறை கனம் அங்கத்தினர் நினைப்பது போல் அல்ல. எந்த ராஜ்யத்தில் சரக்குகள் அதிகமாகச் செலவாகுமோ, அந்த ராஜ்யங்களுக்குச் சரக்குகளைக் கொண்டுசென்று விற்கின்றார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு ஒரு சதவிகிதம் லாபம் இருக்கும். அத்தவிதமான கரக்குகளை எந்த எந்த ராஜ்யங்களில் குறைவான விலைக்கு விற்க முடியுமோ அந்த ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள். அப்பொழுது நம் ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகும் பண்டங்களுக்குக் காம் பெடிஷன் இருக்காது. யூனிஃபார்ம் டாக்ஸ் இருந்தால்தான் அந்தந்த ராஜ்யத்தின் உற்பத்தி சரியாகப் பாதுகாக்கப்பட்டதாகும்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963, be taken into consideration ”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 4 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[14th August 1963]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963, be passed ”.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1963, be passed. ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

4-45
p. m. MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Friday, the 16th August 1963.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE,

A. Statutory Rules and Orders.

Nil

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 48. *Annexure to the Payment of Wages (Madras Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 10 of 1963).** 49. *The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1963 (L.A. Bill No. 12 of 1963) with Annexure.** 50. *The Madras Appropriation (No. 4) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 14 of 1963).*† 51. *Joint Select Committee Report on the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 2 of 1963) and the proceedings relating thereto.*† 52. *Joint Select Committee Report on the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 3 of 1962) and the proceedings relating thereto.*† 53. *Joint Select Committee Report on the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 4 of 1962) and the proceedings relating thereto.*

* Circulated to members on 12th August 1963.

† Placed on the Table on the House on 13th August 1963.

